

Gila luän Noiță sicire

Iacă mă fraților am auzit că Geva — șiți voi aclo inge să spunie să-nătace bună Argeli că lo mă duc cătană la Geva — Ișie că iestă on ișpitarl inge să duc tarie mulți uoamini ca să să facă sănătoși. Da Ișie că numa bărbași să fac sănătoși da muerile nu. Așe spunie una gi pă la Brad. Apu alesta zo li tarie șod și nu preșlep gi felu felului. Dapu mulce gi pă la Brad nu să pot preșepie gi uoamini gi pă la noi. Iacăca să nu mă duc mai giparce gi duminică. Atunși fișiorl așia mici gila Mica or sor giucat gea lopta cu nișce fișiorl moi harniși gila Rășița și tarie mândru și frumos prunși aieșcia gila Brad carie tare Iș faloși și hangoș or mâncaț la li acasă o bătaie pă carie crierd că no ultă niși când or fi în șubă gi dociă gi Brad și cu pișioarile or fi duși afară gin casă. Și o fest bătaie nu gloc. Că fișiorl aieșcia gila Brad or fost tarie aspri da tăt nor putut fașie nimica pântru că fișiorl gila Rășița or fost mai harniși și mai luși gicăt li. Apu drept li că și uoamini gila Brad carie sor dus să vadă cum să gloacă gealopta nor finut cu a lor numa cu rășițenil. Și aieșcia când or văzut triaba asta apu sor pus pă gloc și or giucat gi brădeni sor dus cu coada întră pișioarile acasă și aud că niși amu nu sor trezit.

Apu vigeși voi cam așe pățăac tăși aia cares mar lin gură și nuș închep în pclele și icred că nime nui ca li. Apu asta geabunăsama li fi ge învătățură pântru geamu nalnce.

Tăt așe am auzit că iestă și la Arad o fată nu pre mândră carie șăge aclo aproape gi Chececi și li în slujbă tăt a doaua zi. Când nul la slujbă aumbă și le pă ulișă ca dcamnile carie nu au altă trlabă și fașie numa pă dcamna aia marie că vigeși voi o uitat trlabă cu plășinta gi mai amus nu șiu câtă vreme. Dapu vigeși voi așe ultă uomu. Da nu fașie nimic. Numa voi să nu uitaji să nie trămicoși abolimentu.

Al vostu luän Noiță.

SINUCIDERE

Se spune despre un cunoscut medic — a cărui specialitate e de a-și trimite regulat clienții la cimitir — că e grav bolnav.

Nu vrea să cheme pe nici unul din colegii săi. Se tratează singur.

Singur? Dar asta e o adevărată sinucidere.

INCURCATURA LEGITIMA

— Ai putea, mămico, să-mi explici un lucru? Cum se poate tipări o carte, dacă are folie netăiate?

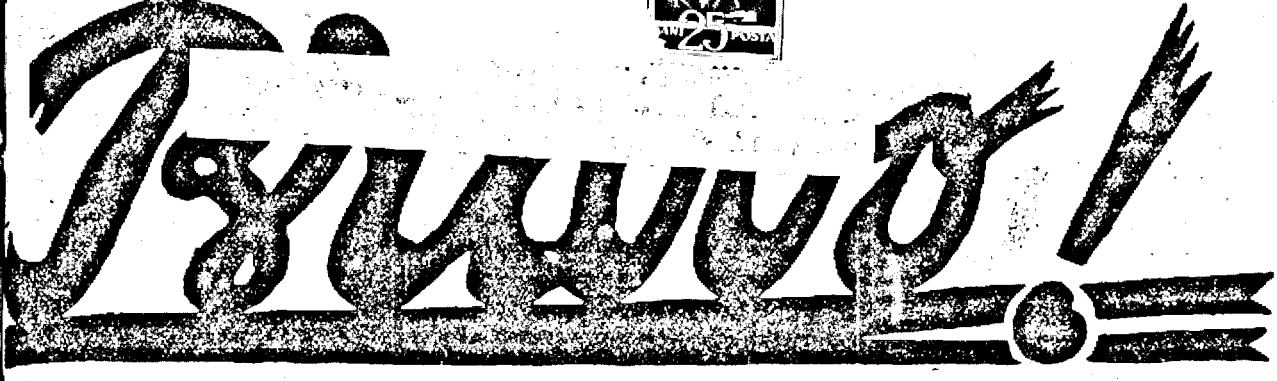
LA JUDECATORIE

Impricinatul, un țaran burtoș, cu negi pe obraji și cinci copii acasă, se apropie de bară, stingherit ca un copil care a înfăptuit ceva neîngăduit.

Judele îi scrutează sever și atent, tușește ușor, fonogenic, apoi:

— Ascultă, Impricinat, ce ești d-ta, ortodox?...

— Nu dom'le jude, sunt plugar!...

LISTĂ LITERARĂ
Săptămânal satiră-umor
Editată la Tribunalul
Sec. III, Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru întreprinderile mijocii; 2000 lei anual pt. marile întreprinderi. — Abonamentele se plătesc înainte.

Mai răi ca lupii...

— Unul din aspectele concurenței —

...imăvara, pe lângă reînvierea...
...improspătarea fiorilor dra...
...și alte dandanale, aduce cu...
...și încheierea exercițiilor bu...
...și angajarea cheltuelilor în...
...bugetului următor. In vede...
...acțtora, la instituțiile publi...
...pîn licitații, concursuri, tra...
...prin bună învoială și alte cou...
...pești treburi. Comercianții, de...
...felul, sunt în fierbere: oacu...
...prețuri, socotesc câștiguri...
...pionează camarașii de breslă...
...fese, li „lucra”, caută să-i în...
...redactează oferte, inventaria...
...curile existente, comandă ar...
...le lipsă, — sunt, deci, într'o...
...itate febrilă...

...otem din marea masă a co...
...anților câteva exemplare, o...
...le să acopereze totul pentru...
...să câștige cât mai mult din...
...turile oficiale. La recentele li...
...dela o instituție publică, a...
...comercianți — români și bine...
...și — li s'a atașat un alt co...
...ant tot român, tot de aceeași...
...să, dar începător oarecum. —
...acosta, să obțină furniturile...
...a și măști într'o măsură oa...
...câștigul. A intrat în legătură...
...celalți, comunicându-le inten...
...a. A fost sfătuit să renunțe...
...hându-i-se în schimb că fie...
...va da 10% din furniturile...
...e. Omul nostru, a refuzat...
...a, pentrucă și acum un an i...
...romis exact acelaș lucru, fiind...
...baltă de colegii mai avuți. A...
...ziua licitației. S'au prezentat...
...incluiv comerciantul nostru...
...re cu oferta în buzunar și cu...
...nța, că va obține furniturile...
...flet... Doar celalți, când l-au...
...pe cel ce încercașera să-l...
...ze, au îngălbenit. Intră și co...
...și se așează la masă...
...ul dintre comercianții bine...
...și, se ridică și glăsuie:

— Domnule președinte, am o...
...rvație de făcut: d. X. nu are...
...nța economică necesară pen...
...a putea participa la licitație...
...dacă o comisie ar descinde în...
...ălia dsale, n'ar găsi marfă nici...
...0.000 lei...
...oi continuă, afirmând, cu un...
...u indescriptibil, că X. nu are...
...ie întregă de articole, de...
...ă le-ar fi inventariat cu un...
...inainte...
...observația făcută s'au alātu...
...celalți comercianți, astfel că...
...l X. fu mâncat fript de cole...
...și români, care au reușit să a...
...reze totul. Asta vine cam așa...
...te-au obținut furniturile mă...
...numai cozonac, iar celălalt

nici mălalu...
Ar fi curios de știut — în legătura cu asta — ce ar fi spus purtătorul de cuvânt al comercianților, dacă atunci când a fost și el începător și avea numai o bojdeu, că de câțiva metri, ar fi fost alungat dela câștig așa cum a procedat el. Desigur, că atunci n'ar fi ajuns în situația de azi, să fie de ttri ori proprietar de casă, să aibe milioa-

ne, să facă pe dictatorul în domeniul comerțului său și să nu se sature de câștig!...
Dar așa sunt oamenii, până pot iau dela ceilalți cu amândouă mâinile, iar când începe să li se ia sau li se pun piedeci în calea câștigului, încep să țipe, să calomnieze și să se folosească de murdări!...
...Homo hominis lupus!
(r. b.)

Sistem nou!

Costel Vasiliu e un tânăr... nic; frumos, nici urit, nici prost, nici deștept. In schimb e sărac.
Lineta Gheorghide are 19 ani, e frumoasă ca o dimineață de Mai și e bogată.
Cum de s'a îndrăgostit ea de Costel — asta e o enigmă pentru toată lumea.
D. Gheorghide-tatăl, bancher, a văzut multe în viața sa și s'a hotărât să nu se mai mire de nimic.
Nu s'a mirat deci nici de hotărârea fetei sale.
Cununia trebuia să aibe loc pe ste câteva zile.

E ora 10 seara.
Mă reped la telefon.
— Hallo! Tu ești Costel?
— Eu sunt. Cine-i acolo?
— Bravo. Credeam că-i altul.
Ce-i cu tine?
— Mă Costele trebuie să-ți dau o veste proastă.
— Ce ești nebun?
— Tot te mai însori cu Lineta?
— Te cred. Da' de ce mă întreb?
— Ascultă mă Costele: deschide bine ochii. Socru-tău e ruinat.
— Nu mai fă glume proaste că știi că sufăr de inimă.

— Iți jur Costele că nu glumesc. Am auzit chiar din sursă sigură că peste trei zile va fi declarat în stare de faliment.

— Vai de innee! Vai de mine! Cum se poate?
— Ia se poate.
— Bine dar zestrea Linetei?!!
— Care zestre că nu sunteți încă în urați.
— Cine ți-a spus ție lucrul ăsta?
— Ce importanță are cine mi-a spus. Tu deschide ochii și nu fi frațier.
— Dragă dacă e adevărat ce spui atunci sunt un om pierdut. M'am împrumutat cu 120 de mii de lei pentru inelul de logodnă și ca să-mi improspătez garderoba...

Am să-i să-i vorbesc mâine lui Gheorghide.
— Ascultă Costele, eu mănâne astă seară cu... nu pot să-ți spun cu cine. In orice caz e cineva care nu se poate să nu fie la curent cu situația lui Gheorghide. Dacă vrei dă-mi tu un telefon mâine dimineață.

— Se poate să nu vreau?! Iți voi rămâne recunoscător toată viața.

— Bine, bine. Dar telefonază-mi la 5 dimineața.

— La 5?!

— Da. La 5 că la 6 jum. plec din București pentru trei săptămâni.

— Bine dragă, la 5.

La ora 5 mă scoală telefonul.

— Hallo!

— Hallo! Cum ai dormit Costele?

— Ce să dorm, că n'am închis ochii până acum. Ce-i cu Gheorghide?

— Ce să fie?

— Cum ce săfue? E falit?

— Ce ești nebun mă?

— Păi nu mi-ai spus tu că...?!

— Fii serios, Costele că ești om bătrân. Mi s'a stricat deșteptătorul și cum n'avea cine să mă scoale la 5 — fiindcă la 6 jum. plec — te-am pus pe tine să-mi telefonezi.

— Poreule!

UN SFAT

Laudele răsuflăte
Sunt parale aruncate.
Ascultați deci sfatul meu,
Care nu e rău:
Pentru neurastenie
Sau pentru ipohondrie,
Pentru soții plictisii
Pentru cei desmăgiși
Pentru relele morbide,
Pentru fetele... timide,
Pentru candidații morți
Și pentru ratații sorții,
... „Bravo!” este preferat.

Băița

— Societatea hurlacilor a luat ferma hotărâre de a nu lăsa să treacă anul acesta degeaba. Un membru s'a „ocoșit” însă și a declarat în gura mare: mai bine plătim impozit decât să ne însurăm!

Troș

— Mobilizarea agricolă este în tolu. Toată lumea luptă pentru existență.

Unele nane aplică mereu maxima: „scopul scuză mijloacele”. Dragostea și-o hrănesc cu mone-dă, iar copiii cu... urzi.

Beiuș

— Deși a trecut de mult „întâi” Martie, d. Mitică zis și Nae, mai continuă să poarte și acum măștișorul (simbolul primăverii) pe care l-a primit dela dudua cu turbanul roșu. Noi nu suntem împotriva, dar ne permitem să-i punem următoarea Căți poți l-a costat măștișorul?

— Dudua Vași de când a venit dela Arad vrea să ne arate sub orice formă, superioritatea școlii ce a urmat-o. Din cele spuse de ea reiese că ar fi urmat școala de menaj...

Șiria

— O d-ră dela noi, fostă țărăncă, care a fost și pe la școala de „rântăș” spune că ea umblă tare elegantă, dar în schimb băieții nici nu vreau să se uite după ea...

— S'a pierdut brăjară de argint. O cunosc după desen: o inimă străpunsă de săgeți Amintire dela un ucenic O declara Galșa (deși nichel) pe mâna ori cui va fi. A. ducătorul primește un vagon de... pupături. Răspunsul pe adresa: Amica 8 „Do”.

Mănereu

— Patru oameni dela noi au fost Vinerea trecută la Ineu după târgușii. După ce și-au făcut oamenii treaba, au intrat la Șerer ca să bea un phar de bere. Întâmplarea face ca să piardă autobusu și să rămână mai departe la... chef. Ce s'a întâmplat, nu știm, doar atât am auzit că „malstorul” a fost găsit de tractoarii zăcând într'un șanț din marginea Ineului. O fi vrut omul să bea apă... ce mai ști.

Ghioroc

— D-ra „Lolo” e mereu la tu-cungerie. Probabil vrea să învețe și ea meșeria asta, mai ales dela un timp icoace, de când un tip oam-dă prea des pe acolo.

UN VADUV INCONSOLABIL

M-me Păpară a murit. A murit după ce timp de 14 ani făcuse zile fripte respectivului. Totuși d. Păpară a jinit să-l facă o înmormântare foarte decentă și o mulțime numeroasă urmează dricul.

Contrar obiceiului lui, d. Păpară era într'o vervă îndrăcită. Discuta cu voce tare și nu-și mai găsea locul alergând dela unul la altul.

— Dar ce te-a apucat? Îl întrebă unul din prieteni. Ce-l vorbăria asta pe tine? De obicei nu scoteai un cuvânt.

Iar văduvul răspunde:

— Dragul meu, de 14 ani de când sunt însurat, e prima dată când les cu nevastă-mea fără să mă piseze.

O poveste de departe!...

Scena se petrece departe, departe...

În rai. Acolo, la porțile sfinte, unde vin toți oamenii care au fost cumsecade în viața lor, se prezintă și amicul nostru de totdeauna, Irezistibilul Mitică, înarmat cu un bogat asortiment de scrisori de recomandare.

Sfântul Petru îl privește stupefiat.

— Cine te-a trimis aici, omule?

— Păi am venit eu, singur...

Ca să scape el, cu duhul blând și cu preveniriile caracteristice celor din rai, Sfântul Petru găsește un pretext:

— Uite ce e. Aici facem acum niște rechiziții, pentru a preveni un atac al iadului contra noastră. Cel ce baț la ușa raiului trebuie să vină înarmați cu un cal. Al căl?

— N'am, sfinte Petre, de unde să știu eu...

Și dezolat, Mitică se întoarce pe

pământ.

La cafenea Mitică se jeluște amicului său, Gică.

— Uite mă, așa și așa... și pe dincolo.

Gică, șmecher și cu relații întinse, întrerupe:

— Mitică dragă, te-am aranjat. Hai cu mine la Sfântul Petru că aranjez eu chestia. Sunt foarte bine cu el...

Zis și făcut.

La porțile Raiului. Sfântul Petru zărește, de departe, pe Mitică înaintând cu Gică, la braț.

Le deschide ușa și — înainte ca el să poată spune ceva — îl apostrofează pe Mitică:

— Bine, dom'le așa ne-a fost vorba? Păi eu și-am spus...

— Să viu cu un cal, dar n'am găsit și în schimb au adus un măgar... o la repede Mitică!

O scrisoare cu bucluc

Directorul societății de automobile Gh. Ver... trimite doctorului V. următoarea scrisoare, dictată dactilografiei sale care e foarte drăguță și foarte distrată:

„Mult stimat Domn,

Ce-i spun eu acum măgarului ăștia? Am primit scrisoarea d-voastră prin care ne spuneți că sunteți mulțumii de mașina care v'am vândut-o. Cred și eu! Mă miră foarte mult căci deși mașina nu era nouă, motorul era totuși în perfectă stare. S'o creadă el. Lucrul acesta l-ați constatat personal în parcursul celor 50 de km. pe care l-ați făcut pentru încercarea mașinei.

Azi ai o bluză care-ți vine de

minune. Bănuiesc că șofeurul d-voastră a umblat la mașinărie și a detrioriat-o. Groșița din bărbie o observ pentru prima oară.

Până în 24 de ore vă trimit un mecanic de-al meu să vadă ce s'a întâmplat.

Până atunci — îmi dai voie să te sărut? — rămân al d-voastră. Ce vrei d-ta d-ră Lily și iscălește. Pa!

Prințul l-a dat pe director în judecată. La proces s'a citit scrisoarea.

Rezultatul: D-na directoare a dat divorț. Directorul a dat-o pe dactilografă afară și societatea de automobile a fost obligată să-și la rabla înapoi.

CU PICIOARELE ÎN APĂ RECE...

Înima îndrăgostiiilor e ca ceapa: cum o tale cineva sau o sfărâmă cu pumnul ea îl face să lăcrămeze.

Nu toți copiii născuți din flori iubesc parfumurile!

Luna pentru poezii, e ceace boneta și linguroiul sunt pentru bucluc...

Poezii, artiștii și hoții sunt ca li-lieci!... Noaptea e a lor!

Prima iubire nu se poate uita! La fel ca prima călătorie pe mare...

Sărutul nu-l altceva decât un petec lipit pe înțepătura cauciucului iubirii.

Amintirea nu se poate șterge, însă se decolorează cu vremea...

„Adio” din amor e necesar ca ardelul la clorbă.

Rendez-vous-urile sunt în majoritate mici excursii, cari sfârșesc prin locuri neumbiate...

„Nu mă uita”, e egal cu zero: pentru că nu rezistă lui „Uită-mă!”...

Dintr'o 100 de poezii de dragoste, în 99 găsești expresiile „În nopțile de Mai” și „În nopțile de Iunie”.

LIPSA DE MEMORIE

Mitică se încorporează să-și însoare prietenul. Primele sale tentative n'au reușit, însă într'una din zile, Mitică intră la prietenul său cu o figură radioasă:

— De data asta cred că am să te însor.

— Ai găsit ceva?

— Și încă cum. O văduvă tânără, încântătoare. Si când zic încântătoare nu exagerez. Are niște ochi pe lângă cari, reflectoarele dela aeroport sunt lumânări, și un piept, și un corp, ceva nemai văzut. Dar picioarele? Bagl două într'un pantof!

— Dar... e cel puțin o față curată?

— Inocentă, d-le.

— Cum inocentă? Dar tu mi-ai spus că-i văduvă!

— O... dar e de așa de mult timp, încât a și uitat.

RIPOSTA PROMPTĂ

În fața cinematografului „Corso” alaltăeri după amiază, în vreme ce prin aerul primăvărat se sbureau găze și avioane, un trecător fu oprit de un cerșetor care ceru să-l miluiască cu ceva.

Trecătorul se răsti ursuz:

— Mă mir cum de nu-ți este rușine să cerșești pe stradă!

Cerșetorul fără să-și piardă sângele rece, ripostă:

— Nu cumva, coane, vreți să deschid un magazin spre a cere de pomana?... ()

Agentia t. f. f. „Zor” desminte svonorile lansate contra directorului său ocazia aderării acestuia la pactul sferel „Bravo”.

... Că sunt la minte cam gol și'n cap tărășe aș avea, Am prins de veste în Trolaj Prin însăși agenția mea.

La cel în urmă de... condolei Sau prea înaintași din... te. Le spun că versuri pentru ai Am scris până la un singur loc.

Sunt mulți vezi, Doamne, gu... ca.

Preținși cu'nalta-le cultură; Temelul lor în toate 'l masă Iar ei rămân tot cască-gură.

Dintre acoștia-mi ies în stră... de Să mă numească „Pierde Val Amicii zilei de paradă Cu rime aspre de ocază.

Nu vreau să mă ocup de... de Nici-unui literat distins; Aceasta nu rezolvă criza Din caracterul unui Ins.

Acum, cu pana mea inversă Semnez destoinic: bun rămaș Iar celor răi, rămași în preș... Rămână-le rimele 'n nas!

Și-atuncea spună-și mulți... povești

Pe socoteala mea cumplită... răg... Eu le rezolv pe toate-aceste... da... Cu-o simplă dără de grafi... kes!

—0—

TREI PRICINI

Ionescu venea dinspre hie... mul Floreasca. Chipul îi era m... tunecat decât fundul unui... de fierț mămăliga. Se întâlne... un prieten care, intrigat, treabă:

— Ce este cu tine, Ionescu... ce ești așa malmur?

— Trei pricini mă fac să... dispus.

— Să le aud și eu.

— Iacă: Prima: am pierdut... banii la curse. A doua: trebu... spun nevastei mele că'm că... altfel nu-mi dă să mănânc! A... trebuie să împart cu ea tot... gull... Spune și tu dacă pot... flu veselii...

ATENȚIE DELICATA

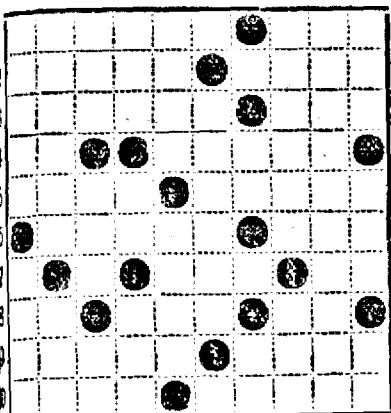
Vaporul care avea la pro... pavillon înstelat ca o noap... vară, și la cârmă un comanda... tofei ca o putină cu varză, de mult din apele teritoale... se toată lumea pe puntea va... lui, punte lucioasă ca hainele... poet. După ce toți pasager... rândulseră ca niște boboci... ma zi de miștie, se livră că... care spuse:

— Îngăduiți-mi, doamnelo... domnilor, să vă ofer câte un... har cu șampanie.

Un pasager, mirat și antia... vru să știe pricina acestei... lități:

— În cinstea cui oferiți... nia, dom'le căpitan?

— În cinstea dvs. lubiți... gerl. Astăzi serbez al două... cincilea naufragiul...

Orizontal: 1. Singurul mijloc pentru un ignorant de a dovedi că nu este și prost. — Măsură de capacitate la vechii Egipțeni. Repetiție generală, după care nu deauna mai urmează și spectatori. — Un prieten mai mic. 3. Naftea pură, made în... cer! — Oraș din Japonia. 4. Sat în jud. Satu-Mare, în jur de Unguri. Un fel de soim. — Femeie murdară — vezi (2 oriz.) — Talpa jării... — scatiu. 7. Cută — scrisă în Cambridge. 8. Cam într-o țară... — indvid — Enigmă pentru... 9. „Tine minte 3 cuvinte” — merge înainte! — măestrerie. Om de stat turc. — prima fază a unei reviste...

Vertical: 1. Putregalu cu care țânșii își încălzesc iarna bordeiele regiune vinicolă în Basarabia. — Udat — Corbul are cuvântul. 3. Meserie la joc de cărți — Unul care la război merge napoi iar la pace merge înainte... — Alexandru cel Mare. 4. Rege evreu — vezi (3 oriz.) — Promotoriu în Oran. 5. Ceia ce se face de fiecare cititor după ce a citit un volum — fluviu în Toscana. 6. Nișă în desert, prundiș. 7. Altar Biblic — 45 zile. 8. Contra marca de jumătate — Unitate de lucru mecanic. — Căminuța cu care câinii își cășătesc afecțiunea și oasele de subțire. 10. Ptolomais în Biblie — specie de narcis — măsură de suprafață.

Legătorii se vor considera adevărați la revistă timp de 6 luni de zile.

AVIZI

În ultimul timp Serviciul Transporturilor în comun de persoane (autobusuri) pe lângă greutatea inerentă situației economice înțelegând dificultăți enorme la procurarea cauciucurilor și pieselor de schimb, carii lipsesc complect de pe piață. Căci defectele de cauciucuri se înmulțesc în cea mai mare parte din autobusele, în urma supraîncălzirii lor, față de numărul de pasenieri admisi. Considerând și faptul că supraîncălzirea mașinilor — pe lângă defectarea cauciucurilor — provoacă și strugerea inevitabilă a șasiunilor și a părților mecanice ale mașinilor, în deosebi astăzi când drumurile lasă de dorit. **Onor. Public a nu se urca pe autobusele cu număr complet de pasenieri și a nu călători pe autobusele de mișcare al autobuzelor în ordine strict de a nu pune în pericol autobusele decât în cazurile când sunt încărcate numai cu pasenieri în regulamentul de călătorii.**

Intr'un magazin de ghete

Doamna Lenuța Trandafirescu are 28 de ani și frumoasă ca primăvara. Săptămâna trecută a intrat într'un magazin de pe strada principală să-și cumpere o pereche de pantofi.

Prăvălia era plină de doamne care cumpărau și de tineri care serveau. Unul singur era liber și sta rezimat de stălpul cu oglinzi din mijlocul magazinului.

— Ași dori o pereche de pantofi.

— Poftim?

— O pereche de pantofi. — Cu plăcere. Luați loc.

Coana Lenuța s'a așezat, tânăra a îngenușchiat.

— Ce fel de pantofi doriți?

— De antilopă gri.

Tânărul desface binășor șireturile dela pantoful drept. „Ce număr o fi având? 34? 33?” Picioarul e mic, mic și frumos cambrat.

— Ai terminat?

— Ce să termin?

— Să te uși la piciorul meu.

— E o splendoare piciorul dv.

— Ce ești nebun?

— Nebun și îndrăgostit.

Lenuța îl privește atent. E drăguț, corect îmbrăcat și are mâini fine, cum rareori se întâlnește la un om de j.

— Dle vrei să mă servești sau nu?

— Sigur că vreau să vă servesc. Cum vă cheamă?

— Helena!

Și-a spus numele fără să vrea și e foarte supărată.

— Vă jubee.

— Ce spui?

— Ați auzit foarte bine. Vă iubesc.

— Am să te reclam șefului d-tale și o să te dea afară.

— Dacă o să mă dea afar, o să vă aștept în stradă

— Pune-mi pantoful la loc.

— Sunt așa de frumoși că nici n'ai nevoie de alții noi.

(A seos batista și l-a șterș de praf.

— E nemaipomenit.

— Ce?

— In loc să-ți faci datoria și să vinzi pantofii, d-ta spui prostii.

— Și?

— Și în loc să mă convingi să cumpăr, d-ta îmi vorbești de dragoste.

— Nu-i mai importantă dragostea decât pantofii? Atât numai că trebuie mai mult timp să încerci.

— Și ai vrea să încerci?

— Da. Cu mine.

— Ești un obraznic.

— Nu. Un sentimental. (I-a pus pantoful).

— Acu' mă duc să cumpăr în altă prăvălie.

— N'am nimic contra.

— D-ta nu — dar șeful d-tale!

— Șeful meu și mai puțin.

— Frumos magazin! Intru înăuntru, vreau să cumpăr pantofi...

— Și deodată apare în fața ta o cucoană tânără și frumoasă ca o domnișă din basmul — care te roagă să-i scoți pantoful.

Lenuța a tresărit.

— Nu înțeleg.

— Nu mi-ai cerut să-ți încerc o pereche de pantofi?

— Da... Cum? D-ta nu ești...?

— Vânzător? Niciodată. Am venit să cumpăr pantofi.

Lenuța îl privește, surâde și roșește:

— Și... ai găsit ceva care să-ți placă?

— Oh da! Am găsit... și teau eu mine.

— A luat-o de braț și au pornit spre ușă. Acu' s'a oprit și i-a arătat un anunț agățat de perete:

„Marfa luată din magazin nu ce mai primeste înapoi”.

CALM...

Un băiețaș oprește un domn din mers.

— Ce oră, vă rog? Intreabă el.

— Douăsprezece fără cinci, dragă — răspunde politicos celalt.

— Bine, la douăsprezece precis să te duci să te tunzi zice băiețașul și o la la goană.

Omul alergă și el după băiețaș până ce un sergent de stradă îl oprește.

— Ce s'a întâmplat? îl întreabă el.

— Băiatul ăla care fugă m'a întrebat ce oră este, și când i-am spus: douăsprezece fără cinci, mi-a răspuns: La douăsprezece precis să te duci să te tunzi.

— Bine, și atunci de ce alergi după el? se miră sergentul. Mai ai încă două minute.

Un soldat irlandez explică logodnicul sale teoria tragerii:

— Vezi, noi trebuie să călcăm distanța ce ne desparte de obiectul pe care trebuie să-l atingem și apoi trebuie să ne dăm seama de puterea de atracție a pământului...

— Și atunci când tragi fiind pe mîiere, se informă fata?

Soldatul ridică din umeri:

— Asta nu trebuie să te intereseze. Eu nu sunt doar în mîiere.

Epigrame

Unei Dre mamă

C'ai fost frumoasă și la bal Te-am cunoscut cu toți „regină”, Ar fi un lucru prea banal S'o contestăm, dar cei de vină Sunt „regii” tăi din... carnaval.

Unui confrate plagiator Versurile tale, frate, Le-ai lansat pe-un preț cam mic, Dar și-acestea un amic Mi-a șoptit că sunt furate.

Unui scriitor fecund C'ai scris mult — se înțelege, — Cum lucru de merit, — însă n'am putut alege: Dece scrii, când n'ai ce să scrii?

Drei care m'a îndemnat să scriu mai mult sonete M'ai îndemnat să scriu sonete?... De-acestea sunt chiar plictisit. Ar fi mai bine pentru fete Să știe: sunt căsătorit!

Akdal.

TIGARI STRĂINE

— Nu cumva ai o țigare?

— Nu. M'am decis: nu mai cumpăr.

— De ce asta?

— Ca să te desobisnuesc de fumat.

„Credința” apare zilnic în revista „Bravo”

DOUA FETE DINTR'UN NEAM...

V'am spus'n numărul trecut, Că vă scrie ce s'a petrecut... Avizi de-atâta viață, S'au tolănit prin verdeașă Și s'atui dehârjoneală, Au plecat'n seara de înnoială Spre căsuța fetișcane — Să se'nchine la icoane. Deci vă rog pe viltor, Să vă'nchideți cu păvor — Să nu umblați târzilor, Prin mahalau din oraș După potcoave de cal morș, Pe la porțile țărde soji. Ca să știți cine v-a scris, Acest cânt din alăută, Stau pe ulița pierdută, Și dorm seara pe la „Han”.

DASCALU NARCIS

(Seltin)

Tu mă întrebi, eu îți răspund

POȘTA „BRAVO”

Redactor Iresponsabil „Frunză”

Mia. Incepi scrisoarea cu un foarte clasic: „Scuzați hârția sunt olevă”. E un lucru foarte interesant și eu am cupărat odată la un debit niște foi de hârție (N.R. Ar face să cumpere mai des, căci de obicei le ia dela redacție). Ei bine și nu mi s'acerut nici o adevărită dela școală. Imi pare bine că sunt popular la școala noastră. Mai scrie-mi. (După vestea bună de mai sus, seuz și hârția).

„Lulu”. Nu știu cum să faci cunoștință cu ea? Îți recomand două sisteme. Prima începe așa: Știu că te plimbă cu offeri... (E. J.) iar al doilea așa: Vrei să mă cunoști? Nu? Păi atunci vreau eu (T. G.). Probabil în numărul viitor publicăm cele trimise. Salve!

„Rabun El Zahira șeicul cel mare din Cada Ahmad”. După ce și-am publicat ilustrăți nume poate mai ai pretenția să-ți și răspund?

S. O. S. Vai de mine! Unde-i oare colacul de salvare să-l arunc pe pupăză. Mă întrebi de autorul volumului „Aventurile lui Păcală”. Nu știți ome-i? Uite îți spun eu dar fi eu atenție să nu afle și altcineva: Eu te-am descris.

„Ion Frobeanu-Văcărești”. (Gheorghel du-mi jute pălăria și paltonul că plec). Ai fi putut folosule tunc să-ți alegi un pseudonim și mai modern. De exemplu John Brown-Sing-Sing. Mulțumesc mult pentru frumoasa epistolă ce-mi adresezi. Să-ți dea Dumnezeu multe chei false în viață. Ai vrea să ne întâlnim. Nu se poate. N'avem unde. La tine nu mă duc... (Imi face trei cruci și-mi scuipe în portmoneu) iar tu la mine... prefer să-mi faci vizită soacră-mea. (N. R. Ușor vorbește domnul „Frunză” căci e celibatar).

Acum îndemn pe toți ceilalți cititori cari mi-au scris să aibe puțină răbdare căci tuturor le voi răspunde.

Mi-mi place ordinea și de aceea răspund la scrisori în ordinea în care le primesc.

*) Pentru acei corespondenți, cari nu știu exact unde se trimite scrisorile, dau adresa noastră exactă: Str. Eminescu No. 30, Revista „Bravo”.

„FRUNZĂ”

Nu dați niciodată sfaturi

Domnișoara Matilda Scorțeanu se privea în oglindă. La patruzeci de ani, inima îi bate de parcă ar avea optsprezece.

— Cum o va găsi d. Tărtăcuță?

Deși a trecut de mult prima tinerețe, d-ra Matilda nu este deloc dezagregată. Pe vremuri era foarte frumoasă. Astăzi, nu l-a mai rămas decât ochii mari albaștri, părul negru ca abanosul și o gură, ah! o gură foarte promițătoare.

Afară de asta, e bine făcută, e spirituală și cam... exuberantă.

Deunăzi, prietena ei d-na Sotir, l-a spus fără veste:

— Ce-ai zice dacă ți-ași propune să te măritți?

— Ași primi bucurios!

— E vorba de un vechi prieten al bărbatului meu: Haralambie Tărtăcuță. E cam gras, cam chel, dar nu are importanță...

— Nu... nu... admise d-ra Scorțeanu.

— Ca vârstă, e tocmai potrivit, continuă madam Sotir. Are patruzeci și cinci de ani și posedă o avere frumoasă.

Matilda luă mâinile prietenei sale într'un elan de recunoștință:

— Ce bună ești!

— Atât doar... (Madam Sotir ezită puțin.) N'ași vrea să te jignesc, dar mi-e teamă să nu pari, — cum să zic? — prea exuberantă. D. Tărtăcuță e un calm, așezat, care vorbește puțin și măsurat, pe când tu, tu ești vorbăreasă, te ambalezi, râzi, vorbești tare, prea tare... Și mă tem să nu-i displacă acest fel de a fi al tău.

— Bine, bine... Pentru a place făt frumosului tău, voi căuta să fac pe mironosița.

— Foarte bine. Soțul meu, care a cunoscut pe prima lui nevastă, mi-a spus că era în genul lui: simplă, tăcută, rezervată. N'ași vrea să te supăr, dar tu ești tocmai contrariul. Cineva care nu te cunoaște, te-ar lua drept ce nu ești. Dacă îți închipue că vrei să-l seduci, totul e pierdut.

— Nu-ți fie teamă, răspuse Matilda răzând. Voi căuta să corespund exigențelor candidatului.

— Bravo! Studiază-te. Caută să faci impresia unei femei de o mare cumințenie. Fără explozii de veselie dezordonată, căci altfel, toată combinația se duce pe gâră.

Apoi, socotind că recomandările sun suficente, zise:

— Vino Sâmbătă să iei masa cu noi. Îi voi invita și pe Tărtăcuță.

Sâmbătă de pomină a sosit și înțelegi acum de ce d-ra Matilda se privește emoționată în oglindă.

— Am aerul unei mironosițe. Dar dacă d-lui Tărtăcuță îi place, nu e nimic de făcut.

În salon, și mai târziu la masă, ea nu a ridicat ochii un moment din pământ și nu a părăsit nici o clipă atitudinea studiată în fața oglinzii.

Conversația s'a desășurat monotona, plicticoasă, neurastenizantă. Fiecare a așteptat ca celălalt să-și termine fraza.

D. Tărtăcuță nu e un om dezagregabil. Mai târziu, îl va face ea să se schimbe.

— În opt zile, îi dau eu pe braț!

Pe la unsprezece, Matilda și-a

luat rămas bun și a plecat condusă de d-na Sotir:

— Ai fost admirabil! Îi zise aceasta. Zilele acestea vei primi vești!

Dar a așteptat două, trei, cinci zile, o săptămână, apoi două, ba chiar trei și nepriemind nicio veste, a telefonat d-nei Sotir:

— Ce s'a făcut cu chestiunea noastră?

— Draga mea, l-a răspuns buna ei prietenă, te voi decepționa. D. Tărtăcuță s'a recăsătorit.

— S'a recăsătorit? Cu cine?

— Cu madam Micșineasca.

— Cu Micșineasca? Cu stricata aia, căreia nu-i tace gura toată ziua?

Cu femeia aia care a avut atâți amanți și se lega de toți bărbații din cartier? Mi-ai spus că

vraia o nevastă liniștită, serioasă, așezată...

— Da, dar se vede că se plictisea cu cea dintâi...

— Și n'a mai vrut să reînceapă cu a doua. Mulțumesc.

D-na Sotir prinse replica în zbor.

— Tocmai Mi-a mărturisit că te-a găsit rece, distanta... Și e drept că n'ai căutat să-l atâți de fel. Ai fost cu el de o răceală excesivă și nu mă mir că l-a plăcut Micșineasca.

— Asta-i prea de tot! exclamă Matilda. Dar cine m'a pus să joc teatru? Cine m'a îndemnat să fac mironosița? Nu te felicit pentru talentele tale psihologice. Dacă nu mi dădeai staturile acelea stupide, ași fi fost astăzi madam Matilda Tărtăcuță.

Și furioasă, trânti cu sgomot telefonul.

Ce nu-ți dă prin minte

RITM NOU

E lucru cunoscut că în materie de perversitate n'au excelsat decât oamenii. Animalele au fost totdeauna sobre, au păstrat în relațiile lor conjugale amorul propriu al speciei și în același timp n'au urmat decât legile stricte ale naturii. De aceea nu mica a fost surpriza d-nei Anny Mac Cannon din Wilmingon, când a făcut constatarea că pisicușă sa favorită a născut un... cățel!

Cazul e unic și dă loc, cum e delă bine înțeles, la controverse în care probabilitățile abundă. Și te întrebi cu drept cuvânt: pisica americană e o victimă a naturii, sau dintr'un sentiment de curiozitate perfidă, specific epocii, a cedat insistențelor vre-unui don-juan canin prea întreprind?

TEORIA LUI DARWIN

După cele ce urmează trebuie să recunoaștem că dacă Darwin ne-a scoborit din maimuță, Voronoff și ne cu orice preț să ne ridică din nou la nivelul simpaticeii noastre străbunice. Astfel un ziar din New York arată că un „bătrân” de 48 ani, supunându-se operației de întinerire prin grefarea glandelor u. nu și habuim, s'a simțit câțiva timp viu și energic ca în tinerețe. Dar vai, într'o zi bătrânul tinereț începu să capete obiceiuri maimuțaresti, nemai mâncând decât cu degetele, cocoșându-se pe scaun și stând pe vîne ca maimuțele.

Oare operația practică să fi provocat pacientului un fel de evoluție regresivă, dacă se poate spune așa?

În orice caz, lucrul e destul de senios și de natură să pună pe gânduri pe femeile care ar vrea să mai fie odată de douăzeci de ani!

UNDE CERUL INTERVINE PE PĂMÂNT!

În satul Micălaș, Satu Mare, femeia Maria Clenciuș a primit o moștenire de șase mii dolari de la răposatul ei bărbat din America. În noaptea următoare primirii banilor, sfinții Petru și Pavel, în costume de rigoare și cu aureola pe cap, s'au prezentat la fereastra femeii și după ce au decepținat-o prin ciocniri în geam, i-au co-

municat în primul rând că bărbatul ei se găsește în rai și e bine sănătos. I-au mai comunicat apoi, că întru cât răposatul rămăsese dator trei mii de dolari bisericii, bărbatul o roagă pe nevastă-sa să predea acești bani sfinților, ca să se poată odihni pe veci în rai. Femeia le-a dat întâlnire noaptea următoare, pentru ca între timp să-și scoată banii dela bancă. Acolo, s'a spovedit emoționată, casierului, rugându-l să-i păstreze secretul. Casierul însă, a trimis a scrisoare de dragoste jandarmilor, care s'au pus la pândă, iar în noaptea când banii răposatului trebuiau să fie expediate în cer, au profanat toate percepțiile religiei. Au pus mâna pe cei doi sfinți, — primarul și popa — cari, pîn'ce Dumnezeu va face demersurile necesare de liberare, vor avea de furcă cu justiția oamenilor.

RECTIFICARE

Madam Niculescu avea în serviciul ei o fetișcană doleană și blondă care se dovedise foarte isteasă și pricepută la tot felul de treburi. Mai acum vre-o câteva zile, pe la zece dimineața, madam Niculescu trecând prin fața ușei bucătăriei o auzi pe Leana cântând cu foc o doină de pe meleagurile unde văzuse lumina zilei.

— Ei, Leano, spuse madam Niculescu, îndușoșată, află dela mina că nu este de fel frumos să cânti atunci când faci treabă!

— Vă cer iertare, conștientă, dar nu făceam treabă... cântam!

LA MEDIC

Mitică se duce la un medic de boli interne.

Este introdus în cabinet de un băiat slăbănog. După ce-l ciocănește ca pe un butoi gol, medicul întreabă pe pacient:

— Poți să-mi spui, dom'le, cum îți merge cu pofta de mâncare?

— Păi, dom'le doctor, câte odată am poftă, alte ori de fel...

— Ciudat, tare ciudat. Aș vrea să știu când anume n'ai poftă?...

— Mai totdeauna după ce-am mâncat!

CASTA HOTILOR

— „Ramașapa, tu, un membru când parte din casta pungașilor de buzunare, tu și-al îngădui să fii fuști o casă! Rușine obrazului! De aci înainte, Ramașapa nu faci parte din casta noastră!”

Astfel vorbise Suboș Sachlaș, șeful castei pungașilor de buzunare din Baroda, India. În adevăr, ciuda sfaturilor lui Gandhi și a celor membrii cultivați — sistematizator castelor n'a dispărut complet din India. Există acolo fel de fel de caste. Criminalii formează și ei o castă deosebită, cu reguli de onoare și au codul lor de onoare. Pentru că nesocotise acest cod pungașul de buzunare Ramașapa fu dat afară din casta sa și el disperare și-a pus capăt zilelor runcându-se în fluviul Biswantî.

Cinstiți oameni, pungași din Indieni, dom'le...

Trîpou suspect
Banher veros
Critic independent
Comerțiant cinstit
Cătareț din gură
Răufăcător primejdios
Escroc inteligent
Satir ignobil
Judecător echitabil
Salvator eroic
Arbitru imparțial.

CU DEGETU'N NAS

Filozofii sunt mai anatomici decât medicii. Ei disecă și nu viu.

Din douăzeci de oameni care bese de noi, nouăsprezece ne fese, iar al douăzecilea, care laudă, o face atât de neîndemnit, încât ne-am putea lipsi.

Memoria e întotdeauna la dînele sufletului.

Sunt unele virtuți pe care poți exercita decât dacă ești gat.

Pisica nu ne mîngăie. Ea mîngăie frecându-ne de noi.

În Europa se nasc mai mulți bărbați decât femei. Acest lucru condamnă pe femei la infidelitate.

Nu trebuie să te bizui întotdeauna pe istețimea cititorului. Uneori e nevoie să te explici.

Omul se împrietenește de obicei cu adversarii adversarilor.

Bunul simț este mai rar decât onestitatea.

Nu există morală decât dela om.

Când un bărbat a spus știe unei femei, n'are decât ieie pălăria și să plece!

Mai bine să aruncăm banii cât vorbe la împlinire!

AVIZ COMERCIANTILOR

Reclama este sufletul comerțului. Mica și marea publicitate din nostru vă servește prompt și...